

Tuovi Kettunen

Keskuskaivon tapaus

Keskuskaivon tapaus

Olipa kerran perhe jossa oli kolme lasta, isä ja äiti. Vanhemmilla oli kaksoset, lida ja Aada. Molemmilla oli pitkät, tummanruskeat letit ja siniset silmät. Kaksosilla oli myös pikkuveli jonka nimi oli Taavi. Taavilla oli ruskeat silmät ja vaalea tukka. Niin ja ei unohdeta heidän koiraansa, Nessua. Nessu oli innokas corgi, joka rakasti koiranappuloita yli kaiken. He asuivat maalla, järven rannalla. Eräänä päivänä lida ja Aada päättivät lähteä uimaan kun kerran oli kesäloma. "Uikkarit mukaan ja menoksi!" Aada huudahti. lida lähti juoksemaan kohti laituria jonka päässä äiti luki uutta aikuisten romaania. "Voisitko heittää meidät autolla rannalle?" lida kysyi. "Tehän voisitte mennä kahdestaankin. Kävelette vain bussipysäkille ja jätätte pois kuusirannan pysäkillä." Okei, me mennään sitten kaksin." lida huudahti samalla kun juoksi kertomaan siskolleen. Nessu kärtti päästä mukaan, mutta lida vain työnsi sen sivuun.

Oli lämmin keskikesän ilta, kun lida ja Aada olivat rannalla vaihtamassa uikkareita päälleen. "Vika vedessä on mätämuna!" Aada huudahti ja ryntäsi veteen.

Vesi roiskui kun Aada ja lida polskivat rantavedessä. Kun he vihdoinkin saivat uimisesta tarpeekseen, lida ja Aada menivät vaihtamaan vaatteet päälleen. "Hei, tuolla on jäätelökioski!" Aada huudahti. "Mennään sinne, mehän saimme äidiltä vähän rahaa." lida vastasi. Molemmat lähtivät juoksemaan kioskia kohti. "Mitä saisi olla?" Kysyi myyjä. "Minulle vanhan ajan suklaa, ja siskolleni mango." lida sanoi myyjälle. "vohveliinkin vai kuppiin?" Myyjä kysyi. Molemmat vohveliinkin, kiitos." lida vastasi. Myyjä ojensi jäätelöt tytöille, jotka kiittivät ja lähtivät kipittämään takaisin rannalle. Tytöt nuolivat jäätelöitään hiekalla. Aada oli syönyt jäätelönsä ensin, ja lähti pukemaan villatakiaan.

Illalla tytöt söivät puuronsa ja lida kysyi voisivatko he mennä taas huomenna kaupungille. Äiti antoi luvan ja patisti tytöt hammaspesulle. Kun lida otti hammasharjaa kaapista hän kysyi mitä huomenna tehtäisiin. Aada ehdotti että he menisivät juuri avattuun ostoskeskukseen shoppailemaan. lidalle se sopi. Tytöt kipittivät sänkyyn sillä molempia alkoi jo väsyttää.

Seuraavan päivänä tytöt istuivat bussissa. Yhtäkkiä bussi jarrutti ja heitä vastapäätä istunut tyttö tippui penkiltään. Kaksoset ryntäsivät auttamaan tyttöä. Kun tyttö nousi hän tervehti kakkosia iloisesti ihan kuin ei olisi tapahtunut mitään. "Hei, olen Bianca." Hän sanoi. "lida ja tuossa on siskoni Aada." lida esittäytyi Biancalle. "Olemme menossa Bassoon. Siis siihen juuri avattuun kauppakeskukseen." lida selvensi. "saanko tulla mukaanne?" Bianca kysyi. "Tietty!" Hihkaisi Aada joka oli ollut tähän asti hiljaa.

Kun Bianca, lida ja Aada saapuivat perille he astuivat kauppakeskuksen suurista ovista sisään. Aada tarkasteli karttaa. "Hei kakkoskerroksessa on School shop! Minä tarvitsisin kyniä." Aada huudahti. "No, mennään sitten sinne. Mulla on kadoksissa kumi." lida vastasi. Tytöt kipusivat portaat ylös ja menivät sisälle kauppaan. "Minä otan nämä." Aada sanoi ja näytti värikkästä kynäpakettia. "Hei, mä voisin aloittaa päiväkirjan pitämisen" lida huikkasi ja osoitti sormellaan pörröistä päiväkirjaa jossa oli sydänlukko. "Minulla on nälkä. Voidaanko mennä syömään? Bianca kysyi. "Käykö sushi?" lida kysyi "Joo!" Vastasivat Bianca ja Aada yhteen ääneen. Tytöt maksoivat ostokset ja lähtivät kohti sushiravintolaa.

Kun Bianca, Aada ja lida olivat käyneet kaikissa kaupoissa joissa he halusivat käydä Bianca kysyi saisiko hän tulla taas huomenna kaksosten mukaan. "Tietty!" Kaksoset vastasivat. "Me ollaan menossa huomenna designmuseoon." Aada kertoi. Silloin Aada sai idean: "Voisit tulla meille yökylään! Soitetaan vain Äidille, hän osti toissapäivänä minulle uuden hammasharjan. Saat lainata sitä." Bianca hämmästyi, mutta suostui ja niin Aada soitti Äidilleen. Äiti sanoi että on vain hyvä että tytöt saivat uusia kavereita ja että tietysti Bianca saisi tulla.

Illalla Bianca, Aada ja lida olivat vaihtamassa yöpukuja päälleen. "Minun täytyy kertoa teille jotain." Bianca yhtäkkiä kuiskasi ja veti heidät syrjemmälle.

Bianca riisui piponsa ja hameensa. "Ooh!" Tytöt henkäisivät. He näkivät edessään Tytön, jolla oli sateenkaaren värinen häntä ja sarvi. "Tulen yksisarvisten maasta. Siellä on suuri hätä ja minut lähetettiin hakemaan apua. Teidän täytyy auttaa. Käykö että herätän teidät klo 7.00 ja sitten kerron miten pääsemme yksisarvisten maahan?" Bianca selitti. Kaksoset olivat niin hämillään että nyökkäsivät vain. "Mutta miten onnistumme toimimaan siten etteivät vanhemmat huomaa että olemme poissa?" lida vihdoinkin avasi suunsa. "Ei hätää. Yksisarvisten maassa päivä on teidän ajaessanne kolme minuuttia. "Mutta entäs se hätä? Minkälainen hätä siellä on?" Aada kysyi. "Selitän kun olemme siellä." Bianca vastasi ja sujahti sänkyyn. Kaksosilla olisi ollut vielä miljoona kysymystä, mutta hekin painuivat pehkuihin.

Seuraavana aamuna klo 7.00 Bianca tuli herättämään sisarukset. "Nyt mennään!" Bianca sihahti ja ravisteli tyttöjä hereille. Aada lähti heti juoksemaan Biancan perään joka oli päässyt jo ulos talosta. lida nappasi keittiöstä kolme välipalokeksiä ja lähti Biancan ja Aadan perään.

Bianca johdatti heitä yhä syvemmälle metsään. Yhtäkkiä heidän edessään oli hiipuva portaali. "Ehdimme!" Bianca huudahti ja hyppäsi portaalin. Sisarukset empivät hetken, mutta hyppäsivät sitten perässä.

Yksisarvisten maa oli lumoavan kaunis. "Varokaa yksisarvisten vassoja. Niillä on vielä vähän ilmavaivoja." Bianca varoitti. "Ai... piereskelevötkö ne useinkin?" lida kysyi. "Ei. Meillä ilmavaivat tarkoittavat lentovaikeuksia." Bianca selitti nauraen. Sisarukset ihmettelivät kaikkea minkä ehtivät, kun Bianca juoksi heidän edellään. Vihdoinkin tytöt saapuivat karkeista rakennetun palatsin luo. "Vau!" henkäisi Aada. "Nam!" Henkäisi lida. Palatsin portailla seisoi noin kuusitoista vuotias tyttö jolla oli myös kultaiset sarvi ja häntä. "Palasithan vihdoinkin, Bianca! Löytyikö apua?" Kysyi tyttö. Bianca nyökkäsi. "Siinä tapauksessa lähdette heti." Tyttö sanoi ja ojensi Biancalle trangian, teltan, makuupusseja ja muita tarvikkeita joita he tarvitsisivat matkalla. Sitten menoksi!

Tytöt lähtivät vaeltamaan. "Minne olemme menossa? Kerro jo!" Aada tivasi Biancalta. "Selvä on. Maatamme piina veden puute. Kaukana kaupungista jossa kansa asuu, on keskuskaivo joka on pohjaton. Sieltä tulee kaikki vetemme. Nyt keskuskaivoon on muuttanut lohikäärme joka tukki kaikki vesilinjat. Teidän täytyy nujertaa se." Bianca selitti. "Mutta miksi juuri meidän? Miksi hait meidät apuun?" lida ihmetteli. "Ennustajamme kertoi. Ennustuspallo näytti niin. En tiedä miksi." Bianca kertoi. "Nyt meidän kannattaisi leirytyä." Aada arveli.

Bianca oli samaa mieltä. "Pystytetään telta tähän." Bianca sanoi ja osoitti sormellaan tasaista kohtaa puun suojissa, polun vieressä. Tytöt pystyttivät teltan. "Tule, Aada. Meidän täytyy tehdä suunnitelma." lida huusi teltasta Aadalle. "Minä laitan ruokaa." Bianca huikkasi ja alkoi kaivella repusta trangiaa.

Jonkin ajan päästä Bianca huusi sisarukset syömään. "Huuh. Ei tullut yhtään ideaa!" lida valitti. "Toivottavasti keksimme matkalla idean." Aada toivoi. Tytöt lusikoivat keittojaan nuotion valossa. Syömisensä jälkeen Bianca kaivo repusta kolme makuupussia ja makuualustat. "Olemme huomenna perillä." Bianca kertoi. Vihdoin tytöt painuivat pehkuihin.

"Olemme kohta siellä eikä meillä ole suunnitelmaa!" lida huolestui. Bianca oli kertonut että heillä oli enää kaksi kilometriä matkaa. "Idea! Minä keksin!" Aada yhtäkkiä huudahti. "No?" Kysyi lida. Aada supatti suunnitelmansa sisarelleen. "Olemme siellä aivan kohta." Kertoi Bianca. "Mutta suunnitelma täytyy toteuttaa kun lohikäärme nukkuu." Aada huolestui. "Ei hätää. Lohikäärme nukkuu päivisin." Bianca kertoi.

Jonkin ajan päästä tytöt näkivät edessään suuren kaivon. "Tämä on varmaan keskuskaivo. En ole itsekään käynyt täällä koskaan." Bianca sanoi. "Tarvitsemme kalaverkot." lida kertoi. "Olkaa hyvät! Ihmettelen kyllä mihin tarvitsette kalaverkkoa." Bianca sanoi ja ojensi verkon lidalle. Sisarukset lähtivät toteuttamaan suunnitelmaansa. "Leireiydytään vähän kauemmaksi ja katsotaan mitä tapahtuu." Aada ehdotti. lida ja Bianca suostuivat.

Tytöt olivat tarkkailleet koko yön, mutta mitään ei ollut vielä tapahtunut. "Oletko varma, että suunnitelma toimii?" Bianca alkoi jo huolestua. "Ei hätää." Aada yritti tynnytellä hermostusta äänessään. Lopulta lohikäärme lensi ulos kaivostaan ja huomasi että oli juuttunut kiinni kalaverkkoon. "Apua!" Se kiljaisi ja lysähti maahan. Aada ja lida lähtivät juoksemaan kohti lohikäärmettä vaikka Bianca yritti estää. "Nyt kyllä saat selittää kaiken!" Aada huusi painokkaasti vaikka oli käärmeesen verrattuna lilliputti. "Hyvä on sitten. Minä muutin tänne koska missään ei ole tarpeeksi vettä minulle. En tiennyt että se olisi haitaksi muille." Lohikäärme nyyhkäisi. lida alkoi sääliä lohikäärmettä. "Olisiko teillä sattumoisin mehua?" Lohikäärme kysyi toiveikkaasti. Aada kipitti hakemaan repusta pillimehun ja ojensi sen lohikäärmeelle. "Hmm. Ongelma täytyy ratkaista. Mutta miten?"

"Rakennetaan lohikäärmeelle oma mehukaivo! Se voisi asua siellä." lida ehdotti. "Joo!" Lohikäärme huudahti. Niin yksisarvisten maan työmiehet kövivät töihin. Työ oli jo illalla valmis. Lohikäärme oli iloinen ja kansa oli iloista kun ongelma oli ratkaistu. "Meillä on edelleen yksi ongelma. Nimittäin miten palkitsemme teidät?" Bianca mietti. "Ei hätää! Meille riittää se, että saamme tulla tänne vierailulle silloin tällöin." Aada huikkasi samalla kun laski korilla alas mehukaivoon pillimehulastia. "No se kyllä onnistuu! Pidämme vain portaalin auki." Bianca iloitsi.

Sankarien kunniaksi pidettiin juhlat. Juhlissa oli iloista väkeä, jättisuuri kakku ja koristeita. Iloitsijat juhlivat iltaan asti, kunnes oli aika saattaa Aada ja lida portaalille. "Näkemiin!" Kaksoset huudahtivat yhdestä suusta kun he olivat saapuneet portaalille. Koko kylä oli tullut hyvästelemään heitä. Molemmat kaksosista halusivat Biancaa ja hyppäsivät portaaliiin.

Kun he olivat juosseet metsästä kotiin kello oli 7.09. "Ehdimme vielä nukkumaan ennen kuin äiti herää. Tytöt sujahtivat petiin. Aamupalalla äiti kysyi kaksosilta nukkuivatko he hyvin. "Ihan normaali yö oli..." lida vastasi ja iski silmää Aadalle. Heillä oli nyt oma salaisuus.